

CHÍNH PHỦ
Số: 20-CP

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Hà Nội, ngày 5 tháng 5 năm 1993

NGHỊ QUYẾT CỦA CHÍNH PHỦ

Về việc đẩy mạnh công tác phòng chống nhiễm HIV/SIDA

Nhiễm HIV/SIDA (Hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải), đại dịch của thế kỷ đã lan tràn trên khắp các lục địa, gây ảnh hưởng to lớn đối với kinh tế và xã hội, tính mạng và sức khỏe nhân dân của từng quốc gia.

Tại Việt Nam, trường hợp HIV đầu tiên được phát hiện từ tháng 12 năm 1990, đến nay số nhiễm HIV được phát hiện đã tăng lên nhiều (tính đến 21 tháng 4 năm 1993, số người bị nhiễm HIV/SIDA được phát hiện là 304, gồm 229 người Việt Nam và 75 người nước ngoài, có 7 bệnh nhân SIDA). Đối tượng nhiễm HIV/SIDA chủ yếu là người nghiện xì ke ma túy và gái mại dâm, ở 13 tỉnh, thành phố, nhiều nhất là thành phố Hồ Chí Minh.

Như vậy nhiễm HIV/SIDA đang thực sự trở thành vấn đề xã hội nghiêm trọng ở nước ta. Thực tiễn này đòi hỏi phải huy động mọi lực lượng xã hội cùng tham gia việc phòng, chống với những biện pháp đồng bộ và có hiệu quả.

Chính phủ yêu cầu các cơ quan Nhà nước, tổ chức xã hội từ Trung ương đến địa phương nghiêm chỉnh thực hiện các biện pháp sau:

1. Các cấp chính quyền, các tổ chức xã hội phải thấy rõ tính chất nguy hại của bệnh SIDA đã xâm nhập và có xu hướng phát triển ở nước ta, đe dọa sức khỏe nhân dân, ảnh hưởng đến sự phát triển kinh tế, xã hội; làm cho mọi người hiểu rõ phòng chống SIDA là nhiệm vụ cấp bách

của mọi công dân Việt Nam, để có ý thức đầy đủ trong việc tự bảo vệ cho mình và cho xã hội, tham gia phòng chống SIDA.

Phải gắn liền việc phòng chống SIDA với phòng chống các tệ nạn nghiện trich ma túy và mại dâm, vì hai tệ nạn này là môi trường thuận lợi cho việc lan truyền mạnh mẽ nhiễm HIV/SIDA trong cộng đồng. Các cơ quan đảm nhiệm các công việc trên ở các cấp cần có kế hoạch thống nhất chỉ đạo, nắm tình hình và báo cáo kịp thời với Chính phủ.

Các cấp chính quyền, đoàn thể từ Trung ương đến địa phương coi việc phòng, chống SIDA là một trọng tâm công tác; theo chức năng, nhiệm vụ của mình, vạch chương trình hành động phòng, chống SIDA, đầu tư nguồn lực (nhân lực, phương tiện, ngân sách) vào việc phòng, chống căn bệnh này.

Việc chỉ đạo cần tích cực, thường xuyên ở mọi địa phương, song chú trọng đi vào chiều sâu, giáo dục và vận động nhân dân giải quyết các vấn đề một cách thiết thực, tránh làm ồn ào, hình thức.

2. Đẩy mạnh việc giáo dục, thông tin, truyền thông thường xuyên về nguy cơ nhiễm HIV/SIDA trong toàn xã hội, trọng tâm là thanh niên nam nữ và những đối tượng có nguy cơ nhiễm bệnh cao (nghiện trich ma túy, mại dâm...) ở những địa phương có người nhiễm HIV/SIDA, các đầu mối giao lưu quan trọng. Công tác thông tin, giáo dục, truyền thông cần đa dạng: qua hệ thống thông tin đại chúng cho cả nước, theo chuyên ngành (y tế, du lịch...), qua các đoàn thể nhân dân ở cơ sở. Tăng cường giáo dục phòng chống SIDA trong các trường học. Các đoàn thể quần chúng (Đoàn Thanh niên, Hội Liên Hiệp phụ nữ, Hội Chữ thập đỏ...) có vai trò rất quan trọng trong việc giáo dục vận động quần chúng, tạo chuyển biến trong thế hệ trẻ và nhân dân.

Đôn đốc việc triển khai thực hiện Nghị định số 16-CP của Chính phủ ngày 18 tháng 12 năm 1992; ban hành và phổ biến các Thông tư liên Bộ để đưa nội dung Nghị định vào cuộc sống, có điều chỉnh cho phù hợp với thực tế hiện nay.

3. Bộ Y tế có kế hoạch triển khai các biện pháp phòng chống nhằm đáp ứng với tình hình dịch phát triển, phòng tránh lây lan nhiễm HIV/SIDA qua các cơ sở y tế Nhà nước và tư nhân.

Giám sát đúng mục tiêu, trọng điểm, tập trung vào các đối tượng có nguy cơ lây truyền qua đường máu, tiêm chích. Tăng cường giám sát các đối tượng mại dâm để phòng lây lan qua